

“Zakaj se ljudje žalostimo?”

Blagoslovljena si, ker si verovala, reče Elizabeta naši Materi. — Združitev z Bogom, nadnaravno življenje, s seboj vedno prinaša privlačno udejanjanje človeških kreposti: Marija prinese veselje v dom svoje sestrične, ker “nosi” Kristusa. (Brazda, 566)

12. maj

Niti najmanj ne verjemite tistim, ki krepost ponižnosti predstavljajo kot pretirano človeško plašnost ali kot

večno obsojenost na žalost. čutiti se kot ilovica, popravljena s sponkami, je nenehen vir veselja; pomeni prepoznati svojo majhnost pred Bogom: otrok, sin. Ali obstaja večje veselje, kakor je veselje tistega, ki ve, da je ubog in šibek, ve pa tudi, da je božji otrok? Zakaj se ljudje žalostimo? Ker se življenje na zemlji ne odvija tako, kakor smo pričakovali mi osebno, ker se pojavljajo ovire, ki nam onemogočajo ali otežijo napredovanje pri uresničevanju tega, kar hočemo doseči.

Nič od tega se ne zgodi, kadar duša živi nadnaravno resničnost svojega božjega otroštva. *Če je Bog za nas, kdo je zoper nas?* Naj bodo žalostni tisti, ki se trudijo, da se ne bi priznali za božje otroke; to ponavljam že od zmeraj. (*Božji prijatelji*, 108)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/zakaj-se-ljudje-zalostimo/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/zakaj-se-ljudje-zalostimo/)
(20. Feb. 2026)